

КАФЕДРА СТАРОВИННОЇ МУЗИКИ

Українська музична спадщина: нові відкриття

Освітній ступінь Третій освітньо-творчий
Спеціальність 026 Сценічне мистецтво
Освітньо-творча програма 026 Сценічне мистецтво
Ступінь вищої освіти Доктор мистецтва

Статус Вибіркова навчальна
дисципліна

Семестровий контроль Екзамен

Курс	1
Семестр	1,2
ECTS	4
Годин	120
Лекції	30
Семінари	30
Самостійна робота	60

Інформація про викладача

ПІБ	Шевчук Олена Юріївна кандидат мистецтвознавства, доцент
Профіль викладача	
e-mail	olenashevchuk@ukr.net

Анотація навчальної дисципліни

Мета курсу:

Метою курсу є оновлення та узагальнення інформації щодо історії розвитку української музики на основі нових наукових досліджень, аргументація оновлення погляду на розвиток української музики в європейському просторі.

Основні завдання курсу:

- 1) ознайомити з новими джерелами та науковими даними про українську музику;
- 2) поінформувати про нові наукові методи, принципи й методики останніх років, розвинені та апробовані на матеріалах української музики;
- 3) розвинути навички аналізу жанрово-стильових рис музичних творів усної та писемної традицій як цілісності.

У результаті засвоєння курсу аспіранти мають отримати **знання** про

- основні поняття курсу;
- уточнені та оновлені дані щодо історії української музики,
- наукові праці останнього часу фундаментального методологічного значення;
- нові музичні артефакти (твори), показові для різних жанрових стилів,
- шляхи формування української професійної музики на європейському ґрунті;

уміти

- визначати жанрово-стильову специфіку явищ музичного мистецтва різних епох,
- обирати спектр методів і методик дослідження художньо-стильових явищ різних епох,
- зіставляти отримані дані з результатами власних наукових студій.

Структура

Курс вивчається в 1–2-му семестрах першого року навчання в творчій аспірантурі, у другому семестрі передбачено екзамен. Програмою передбачено 120 академічних годин, з них: лекційних – 30 год., семінарських – 30 год., самостійної роботи аспірантів – 60 год.

Аудиторні заняття: читання лекцій, прослуховування показових аудіозаписів музики у виконанні виконавців світового рівня / носіїв усних традицій; семінарські заняття, написання модульних контрольних робіт.

Індивідуальна самостійна робота аспірантів полягає в опрацюванні спеціальної літератури, підготовці до семінарів, ознайомленні з рекомендованою й додатковою літературою, прослуховуванні музичних творів, написанні реферату.

Перелік тем

Тема 1. Жанрово-стильові форми українського обрядового та не обрядового фольклору (багатоголосся).

Тема 2. Обрядова етномузики України в аспекті мелоареалогії.

Тема 3. Цифрові акустичні дослідження українського традиційного народного та професійного монодійного співу.

Тема 4. Український богослужбовий монодійний спів XI – XVII століть в усних і писемних традиціях.

Тема 5. Іконографічні, археологічні, літературні та актові джерела з історії середньовічної української музичної культури.

Тема 6. Професійні музиканти, музичні капели та музичний інструментарій в Україні (XVI – XVIII століття).

Тема 7. Богослужбовий спів і музика Православної та Римо-Католицької церков в Україні.

Тема 8. Партесний спів XVII – першої половини XVIII століть у міждисциплінарному дискурсі.

Тема 9. Українська духовна пісня: витоки, історичні форми, богослужбовий контекст.

Тема 10. Хоровий спів доби класицизму в міждисциплінарному дискурсі.

Тема 11. Сучасні дослідження постаті митця. Індивідуальна (композиторська, виконавська) творчість: особистісні детермінанти.

Тема 12. Українська музика XIX – початку XX століття (усні традиції та композиторська творчість).

Тема 13. Композиторська творчість XX–XXI століть у жанрово-стильових вимірах.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Антоненко М. Духовна пісня православної традиції в контексті розвитку культури України періоду Незалежності. Мистецтвознавчі записки: зб. наук. праць. Київ: Міленіум, 2015. Вип. 28. С. 122–130.
2. Баранівська Л. Гетьмансько-старшинське середовище і культурно- музичне життя в Україні 2-ї пол. XVII – XVIII ст.: автореф. дис. канд. мист.: спец. 17.00.03 «Музичне мистецтво». Київ: ІМФЕ, 2001. 24 с.
3. Берегова О. Постмодернізм в українській камерній музиці 80–90-х років XX сторіччя. Київ : НМАУ ім. П. І. Чайковського, 1999. 141 с.
4. Герасимова-Персидська Н. ХХІ століття і *musica mundana*. Часопис НМАУ ім. П. І. Чайковського. 2008. №1 (1). С. 90–97.
5. Герасимова-Персидська Н. Монодія як символ сакрального. Наук. вісник НМАУ ім. П. І. Чайковського. Київ, 2001. Вип. 15. С. 13–21.
6. Герасимова-Персидська Н. Нові звучання – нові знаки: сучасна музика в історичному ракурсі. Часопис НМАУ ім. П. І. Чайковського. 2010. №3 (8). С. 39–46.
7. Герасимова-Персидська Н. Слово і музика в XVII ст. Українське літературне барокко. Київ, Наукова думка, 1987. С. 272–287.
8. Герасимова-Персидська Н. Специфіка національного варіанту бароко в українській музиці. Українське бароко і європейський контекст. Київ, 1991. С. 211–224.
9. Гнатюк Л. А. Микола Лисенко і Лейпцизька консерваторія. Часопис НМАУ ім. П. І. Чайковського. Київ, 2012. № 2 (15): До 170-річчя від дня народження М. Лисенка. С. 15–25.
10. Гончарова В. Канціонал з колекції НТШ у Львові. Бібліографія українознавства. Бібліографія і джерела музикознавства. Львів, 1994. Вип. 2. С. 18–19.
11. Гошовський В. Етногенетичні аспекти мелогеографії. ПЕ: зб. наук. статей / ред.-упоряд. І. Клименко. Вип. 5. Київ: НМАУ, 2010 (Серія Слов'янська мелогеографія. Кн. 1). С. 13–14.
12. Гуріна А. В. П. Сокальський і становлення структурно-типологічного напрямку етномузикології. Культура України: зб. наук. праць. Вип. 38. Харків : ХДАК, 2012. С. 174–181.
13. Гусарчук Т. В. Артемій Ведель: постать митця у контексті епох: монографія. Ніжин, 2017. 768 с., 32 с. іл.
14. Гусарчук Т. До проблеми вивчення особистісних детермінант композиторської творчості. Матеріали до українського мистецтвознавства: зб. наук. пр. Вип. 2: Пам'яті академіка О. Г. Костюка. Київ: ІМФЕ ім. М. Т. Рильського, 2003. С. 121–124.
15. Гусарчук Т. До проблеми індивідуально-особистісного в хоровій творчості Лесі Дичко. Наук. вісник НМАУ ім. П. І. Чайковського. Вип. 19: Леся Дичко : грані творчості. Київ, 2002. С. 13–39.
16. Гусарчук Т. Духовно-музична творчість М. Вериківського: оновлення традицій. Музикознавчі студії ін-ту мистецтв Волин нац. ун-ту ім. Лесі Українки та НМАУ ім. П. І. Чайковського : зб. наук. праць. Луцьк, 2012. Вип. 9. С. 138–148.
17. Гусарчук Т. Індивідуалізація творчості в дзеркалі музичної текстології. КМ. Вип. 7 : Текст музичного твору: практика і теорія : зб. ст. Київ : КДВМУ ім. Р. М. Глієра, 2001. С. 78–89.
18. Гусарчук Т. Особистісні чинники духовної творчості українських композиторів 20-х років XX століття. Наук. вісник НМАУ ім. П. Чайковського. Вип. 67: Музична культура України 20–30-х років XX століття: тенденції і напрямки : зб. ст. Київ, 2008. С. 207–216.
19. Гусарчук Т. В. Постать Григорія Сковороди у світлі особистісних детермінант творчості. Часопис НМАУ імені П. І. Чайковського. Київ, 2014. № 3 (24). С. 85–101.

20. Гусарчук Т. Псалми як основа драматургії духовних концертів Артемія Веделя. Наук. вісник НМАУ ім. П. І. Чайковського. Вип. 119: Наукові діалоги з Н. Герасимовою-Персидською. Київ, 2017. С.200–220.
21. Гусарчук Т. Текстологія української хорової спадщини 2-ї половини XVIII століття (джерела, специфіка, завдання). УМ. Київ, 2001. Вип. 30.
22. Гусарчук Т. Традиції бароко в українській музиці 2-ї половини XVIII сторіччя. Українське бароко: у 2 т. Т. 2. Харків: Акта, 2004.
23. Гусарчук Т. Феномен Артемія Веделя: особистісні детермінанти. Часопис НМАУ ім. П. Чайковського. Київ, 2009. № 2 (3). С. 115–124.
24. Гусарчук Т. Феномен творчої діяльності Степана Дегтярьова. Наук. вісник НМАУ ім. П. Чайковського. Вип. 117: Степан Дегтярьов та його сучасники: музичний класицизм у Східній Європі. Київ, 2016. С. 6–44.
25. Гусарчук Т. Хорова творчість Степана Дегтярьова: стильові детермінанти й паралелі. Часопис НМАУ ім. П. І. Чайковського. Київ, 2013. № 3.
26. Дем'яненко Б. Голосоведення у партесному восьмиголоссі як статистично стійка властивість індивідуального композиторського стилю. УМ. Київ, 2015. Вип. 41. С. 196–221.
27. Дем'яненко Б. Застосування статистичних методів аналізу як шлях до визначення авторства анонімних партесних творів XVII – 1-ї половини XVIII століття. КМ. Київ, 2012. Вип. 43. С. 3–8.
28. Дем'яненко Б. Індивідуальний композиторський стиль у партесній музиці: виявлення стійких ознак та можливості їх статистичного узагальнення. Наук. збірки ЛНМА ім. М. Лисенка. Львів, 2015. Вип. 36. С. 188–203.
29. Дем'яненко Б. Метод стильової диференціації восьмиголосих партесних творів на основі статистичного аналізу констант авторського стилю –об'єднуюча модель. КМ. 2013. Вип. 46. С. 3–10.
30. Єфремов Є. Музика і ритуал: взаємокоординація звуковисотних чинників та виконавської стилістики в обрядових піснях Центрального Полісся. Студії мистецтвознавчі. Театр. Музика. Кіно. Київ: ІМФЕ, 2004. Число 4(8). С. 50–57.
31. Загнітко К. Григоріанський хорал у сучасному науковому дискурсі: історія, теорія, практика: дис. канд. мист. Львів, 2017. 210 с.
32. Загнітко К. Отець Ежен Кардін як засновник нового методу дослідження григоріанського співу (до 110-ліття від дня народження). Українська музика. Львів, 2015. Число 4(18). С. 42–50.
33. Загнітко К. Проблеми виконавської інтерпретації церковної монодії в контексті сучасних досліджень григоріанської семіології. Українська музика. Львів, 2016. Число 4(22). С. 92–100.
34. Загнітко К. Ритмічна інтерпретація григоріанського хоралу. Студії мистецтвознавчі. Рівне, 2014. С. 8–13.
35. Зосім О. Греко-католицькі духовні пісні у сучасному українському римо-католицькому репертуарі. Мистецтвознавчі записки: зб. наук. праць. Київ: Міленіум, 2006. Вип. 10. С. 11–19.
36. Зосім О. Духовна пісенність і сучасна богослужбова музика Римо- католицької Церкви України і Росії: національне і конфесійне. Мистецтвознавчі записки: зб. наук. праць. Київ: Міленіум, 2011. Вип. 19. С. 233–240.
37. Зосім О. Л. Західноєвропейська духовна пісня на східнослов'янських землях у XVII – XIX ст.: монографія. Київ: ДАКККиМ, 2009. 204 с.
38. Зосім О. Паралітургіка. УМЕ. Київ, 2018. Т. 5. С. 72–74.
39. Зосім О. Стильові особливості сучасного богослужбового репертуару Римо-католицької Церкви в Україні. Актуальні проблеми історії, теорії та практики художньої культури: зб. наук. пр. Київ, 2007. Вип. XVIII.
40. Зосім О. Л. Східнослов'янська духовна пісня: сакральний вимір: монографія. Київ: НАКККиМ, 2017. 328 с.

41. Зосім О. Українська духовна пісенність кінця XIX – початку XXI століття: основні тенденції розвитку. Історія, теорія та практика сучасної гуманітаристики: колективна монографія. Мелітополь, 2016. С. 190–206.
42. Іваницький А. І. Українська народна музична творчість. Київ: Музична Україна, 1990. 216 с.
43. Кияновська Л. О. Галицька музична культура XIX – XX століття. Чернівці: «Книги XXI», 2007.
44. Кияновська Л. Стильова еволюція Галицької музичної культури XIX – XX століття. Тернопіль: СМП «Астон», 2000.
45. Клименко І. Методичні проблеми сучасної мелоареалогії: з практичного досвіду документального картографування. ПЕ. Київ, 2010. Вип. 5. С. 19–30.
46. Клименко І. Наспів купальсько-петрівської приуроченості в українців: макроареалогія. Поліський реєстр купальсько-петрівських мелоформ. ПЕ. Київ, 2010. Вип. 5. Ч. 1: Студії. С. 138–164.
47. Клименко І. Слов'янські весільні шестидольники як мелогеографічна система: введення у проблематику. ПЕ. Київ, 2013. Вип. 8. С. 90–117.
48. Клименко І. Українська зимова макроареалогія в контексті слов'яно-балтського ранньотрадиційного меломасиву (СБРМ). Частина 2. ПЕ. Київ, 2017. Вип. 12. С. 8–18.
49. Клименко І. Весільна макроареалогія слов'яно-балтського меломасиву. ПЕ. Вип. 14. Київ, 2019. С. 7–48.
50. Клименко І. Методичні проблеми сучасної мелоареалогії: з практичного досвіду документального картографування. ПЕ. Вип. 5 / ред.-упоряд. Ірина Клименко. Ч. 1: Студії. (Слов'янська мелогеографія: Кн. 1 з доданим атласом). Київ: НМАУ ім. П. І. Чайковського, 2010. С. 19–30.
51. Клименко І., Шевчук Ол. Мелотип. УМЕ. Київ, 2011. Т. 3. С. 358–360.
52. Клокун О. До проблеми стилю церковної музики. Наук. вісник НМАУ ім. П. І. Чайковського: Стиль музичної творчості: естетика, теорія, виконавство: зб. ст. К., 2004. Вип. 37. С. 59–67.
53. Козаренко О. Національна музична мова в дискурсі постмодернізму. URL: http://www.musica-ukrainica.odessa.ua/_a-kozarenko-ethnicismuslang.html.
54. Козаренко О. Про деякі універсалиї музичного світу Бориса Лятошинського. Вісник Львів. ун-ту. Серія Мистецтвознавство. 2015. Вип. 16. Ч. 1. С. 33–37.
55. Козаренко О. В. Українська національна музична мова: генеза та сучасні тенденції розвитку : автореф. дис. доктора мист.: спец. 17.00.03. Київ: НМАУ, 2001. 23 с.
56. Коменда О. І. Системно-динамічні аспекти творчої діяльності Миколи Лисенка (до 175-річчя від дня народження). Часопис НМАУ імені П. І. Чайковського. 2018: № 4 (41).
57. Корній Л. Болгарський наспів. УМЕ. Київ, 2006. Т. 1.
58. Корній Л. Дмитро Бортнянський у контексті української культури 2-ї половини XVIII ст. Музична україністика: сучасний вимір. Київ: ІМФЕ, 2009. Вип. 4.
59. Корній Л. Історія української музики. Ч. 1. Від найдавніших часів до середини XVIII ст. Київ, Харків, Нью-Йорк, 1996. 315 с.
60. Корній Л. Українська шкільна драма XVII – 1-ї половини XVIII століття як предтеча національного музично-драматичного театру. Наук. вісник НМАУ імені П. І. Чайковського, 2010. Вип. 89. С. 446–460.
61. Корчова О. О. Феномен музичного модернізму в європейській культурі XX століття: передумови, закономірності, етапи. Наук. вісник НМАУ. Київ, 2020. Вип. 129.
62. Костюк Н. Богослужбова творчість Михайла Вербицького: можливості оновлення критеріїв оцінки в культурно-стильовому контексті. Українська музика. 2015. Ч. 1-2(15-16). С. 156–168.
63. Костюк Н. Богослужбовий спів Києво-Печерської лаври (XIX— перші десятиліття XX ст.): особливості функціонування традиції. Слов'янський світ. 2013. Вип. 11. С. 62–85.

64. Костюк Н. Деякі аспекти формування авторського стилю у богослужбовій творчості Кирила Стеценка першого десятиліття XX століття. *Студії мистецтвознавчі*. 2011. № 3(35). С. 34-41.
65. Костюк Н. Дмитро Бортнянський і українська культово-літургійна традиція. *Вісник Державної академії керівних кадрів культури і мистецтв*. Київ, 2003. № 1. С. 67-81.
66. Костюк Н. Друга «Літургія» Кирила Стеценка: жанрово-стильові закономірності. *Музикознавчі студії Ін-ту мистецтв Волин. нац. ун-ту ім. Лесі Українки та НМАУ ім. П.Чайковського*. Вип. 8. Луцьк, 2011. С. 276-288.
67. Костюк Н. Зауваги до вивчення української богослужбової творчості кінця XIX – перших десятиліть XX століття. *Музикознавчі студії*. Випуск 3. Луцьк, 2009. С. 107-121.
68. Костюк Н. Основні критерії періодизаційної схеми і параметрів аналізу української богослужбово-музичної культури 1801-1916 рр. *Музична україністика: сучасний вимір: зб. наук. ст.* Вип. 6: на пошану М. М. Гордійчука. Київ: ІМФЕ, 2011. С. 134-142.
69. Костюк Н. Українська богослужбова музична культура 1801—1916 років (науково-дидактичний, ужитково-співочий, концертно-виконавський і композиторський аспекти). Київ, 2018. 664 с.
70. Костюк Н. «Херувимська» М. Лисенка: стильова концепція на тлі художніх тенденцій кінця XIX ст. *Музична україністика: сучасний вимір*. Вип. 7: Постать Миколи Лисенка в європейському й національному історико-культурному контексті. Київ: ІМФЕ, 2012. С. 205-211.
71. Кузьмінський І. Давньоруський княжий культ Богородиці: від храму до бойової пісні. *Українське мистецтвознавство*. 2017. № 17. С. 112-120.
72. Кузьмінський І. Історія київського музичного братства та музичної капели київського магістрату (XVII–XVIII ст.). *Міжнародний вісник: культурологія, філологія, музикознавство*, 2018. № 1. С. 146-151.
73. Кузьмінський І. Історія співу у «руських» церквах Перемишльської єпархії у ранньомодерний час. *Spheres of culture*, 2017. Vol. 16. S. 536-543.
74. Кузьмінський І. Князівські музичні капели та музичні професійні об'єднання у містах острозької ординації у ранньомодерний час. *КМ*. 2017. № 55. С. 10-22.
75. Кузьмінський І. Музика та музиканти на з'їзді європейських монархів у Луцьку у 1429 році (реконструкція). *Українська музика*. 2018. № 3. С. 5-12.
76. Кузьмінський І. Музична культура в житті київських воєвод та губернаторів (XV – XVIII ст.). *Актуальні проблеми історії, теорії та практики художньої культури*. 2018. № 41. С. 150-166.
77. Кузьмінський І. Музична культура Перемишльської та Сяноцької земель у XVI – 1-й пол. XVII ст. *Український історичний зб-к*. 2018. Вип. 20. С. 42-52.
78. Кузьмінський І. Музична культура та освіта у Києво-Могилянській академії у ранньомодерний час. *Київська Академія*. 2018. № 15. С. 20-55.
79. Кузьмінський І. Музична культура у релігійних та освітніх центрах Луцька у Ранньомодерний час. *Міжнар. вісник: культурологія, філологія, музикознавство*. 2017. № 2(9). С. 126-133.
80. Кузьмінський І. Музична практика у релігійних та освітніх центрах Острога у Ранньомодерний час. *Часопис НМАУ ім. П. І. Чайковського*. 2017. № 3 (36). С. 64-71.
81. Кузьмінський І. Музична практика у Супрасльському монастирі у Ранньомодерний час. *Студії мистецтвознавчі*. 2018. № 1(61). С. 36-44.
82. Кузьмінський І. Музичні капели волинських воєвод та маршалків у Ранньомодерний час. *Мистецтвознавчі записки*. 2017. № 32. С. 286-293.
83. Кузьмінський І. Партесний спів у Луцькому Хресто-воздвиженському братстві. *Луцьке Хрестовоздвиженське братство – інституційний розвиток та місце в суспільному русі України та Білорусі*. Луцьк: Вежа-Друк, 2017. С. 73- 84.
84. Кузьмінський І. Реформа церковного співу митрополита Петра Могили у Києві.

Українська музика. Львів, 2018. № 2. С. 5-11.

85. Кузьмінський І. Руські придворні музиканти польського короля Владислава II Ягайла та Великих князів литовських. Студії мистецтвознавчі. 2017. № 3(59). С. 25-30.

86. Кузьмінський І. Середньовічна музична культура Перемишля, Перемишльської та Сяноцької земель. Актуальні проблеми історії, теорії та практики художньої культури. 2017. № 39. С. 132-141.

87. Кузьмінський І. Середньовічні музичні інструменти на фресці Вознесенської церкви села Лужани, найдавнішого храму української Буковини. Міжнар. вісник: культурологія, філологія, музикознавство. № 2(11). 2018. С. 34-45.

88. Кузьмінський І. Шляхи проникнення партесного співу до Московського царства. Наук. вісник НМАУ ім. П. І. Чайковського. 2014. Вип. 109: Старовинна музика – сучасний погляд. Кн. 6. С. 85–98.

89. Кузьмінський І., Безпалько В. Витоки та функціонування музичного цеху міста Степань у світлі нових джерел. Острозький краєзнавчий збірник. 2019. 11. С. 112-121.

90. Кузьмінський І., Безпалько В. Музичне повсякдення Волині (середина XVI – початок XVII ст.). Текст і образ: Актуальні проблеми історії мистецтва. 2019. 1 (7). С. 5-32.

91. Кузьмінський І, Гodeк А. Музична спадщина міста Заслава (XVII – XVIII ст.). Студії мистецтвознавчі. 2018. №3 (63). С. 5-16.

92. Кузьмінський І, Довбищенко М. Нові документи з історії театрального та музичного мистецтва Волині (кінець XVI – початок XVII століть). Мистецтвознавчі записки. 2018. № 33. С. 209-215.

93. Кузьмінський І., Капраль М. Спів у Львівській Богоявленській церкві (від витоків до кінця XVIII ст.). Наук. вісник НМАУ ім. П. І. Чайковського. 2018. Вип. 121. С. 101-108.

94. Кутасевич А. Сильова диференціація духовно-музичних спадщин Степана Дегтярьова та Артема Веделя: питання авторства творів суперечливої атрибуції: автореф. дис. канд. мист.: спец. 17.00.03. Київ: НМАУ ім. П. І. Чайковського, 2015.

95. Мазепа Л., Мазепа Т. Шлях до Музичної Академії у Львові: в 2-х т. Том I. Від доби міських музикантів до Консерваторії [поч. XV ст. – до 1939 р.]. Львів: Сполом, 2003. 287 с.

96. Мазуренко А. Акустичні та психоакустичні дослідження в системі звуковисотного аналізу етномузики. КМ. Київ: НМАУ ім. П. І. Чайковського, КМAM ім. Р. М. Глієра, 2014. Вип. 50. С. 13–19.

97. Мазуренко А. Цифрові акустичні вимірювання виконавської звуковисотності в українському пісенному фольклорі: автореф. дис. канд. мист. Київ: НМАУ, 2021. 20 с.

98. Мануляк О. Сакральна творчість львівських композиторів кінця XX – поч. XXI ст. у контексті провідних тенденцій розвитку сучасної української релігійної музики: автореф. дис. канд. мист. Львів: ЛНМА, 2009. 20 с.

99. Матійчин І. Паралітургійна спрямованість василіанської пісенності. Наук. записки Терноп. нац. пед. ун-ту імені В. Гнатюка. Серія Мистецтвознавство. 2014. № 2. С. 57–63.

100. Матійчин І. Українська духовна пісня в галицьких авторських пісенних збірках кінця XIX – 1-ї пол. XX ст. Вісник Прикарпат. ун-ту. Серія Мистецтвознавство. Івано-Франківськ, 2008. Вип. XII – XIII. С. 133–139.

101. Медведик Ю. Ad Fontes: з історії української музики XVII – початку XX ст.: вибрані статті, матеріали, рецензії. Львів: ЛНУ ім. Івана Франка, 2015. 618 с.

102. Мурзина О. Народне багатоголосся. Історія української музики: У 7 томах. Том 1: Від найдавніших часів до XVIII ст. Кн. 1: Народна музика / Відп. ред. О. Шевчук, Б. Фільц. Київ: ІМФЕ, 2016. С. 340–368.

103. Овсяннікова-Трель О. А. «Нова простота» як системний жанрово-стильовий феномен в сучасному музичному мистецтві. Одеса, 2021. 448 с.

104. Партесна музика Перемиської єпархії: Рукописні уривки середини XVII –

початку XVIII століття / упоряд., вступне слово: В. Пилипович, Ю. Ясіновський; ідентифікація уривків, реконструкція партитури, передмова: О. Шуміліна. Перемишль, 2015. 258 с. [=Пам'ятки сакральної музики Перемиської єпархії, т. 3].

105. Пашковський О. Дримби XIII – початку XVII ст. за археологічними знахідками. Нові дослідження пам'яток козацької доби в Україні. 2012. Вип. 21. Ч. II. С. 248–253.

106. Прилепа О. Октоїх. УМЕ. Київ, 2016. Т. 4. С. 396–402.

107. Прилепа О. Осмогласся. УМЕ. Т. 4. Київ, 2016. С. 532–539.

108. Прилепа О. Поспівка. УМЕ. Т. 5. Київ, 2018. С. 532–539.

109. Руденко Л. Постать Степана Дегтярьова в історії української музичної культури. УМ. Київ, 2013. Вип. 39.

110. Степурко В. І. Вияви мистецької інтроверсії у творчості композиторів України другої половини XX – початку XXI ст.: автореф. дис. канд. мист.: спец. 26.00.01. Київ: НАКККіМ, 2016.

111. Сюта Б. О. Інтертекстуальність як засіб організації форми музичного твору в українській музиці постмодернізму. Наук. вісник НМАУ. Вип. 36: Українська та світова музична культура: сучасний погляд. Київ, 2005. С. 20–32.

112. Сюта Б. О. Феномен гри в сучасній музичній творчості. Наук. вісник НМАУ імені П. І. Чайковського. 2019. Вип. 124. С. 8–17.

113. Тоцька І. Музика. Театральні видовища. Історія української культури. Т. 1: Історія культури давнього населення України, [гол. ред. П. П. Толочко]. Київ: Наук. думка, 2001. С. 137–151.

114. Тукова І. Г. Функціонування інструментальних жанрових моделей західноєвропейського Бароко в українській музиці 2-ї половини XX ст.: автореф. дис. канд. мист.: спец. 17.00.03. Київ: НМАУ, 2003. URL : <http://disser.com.ua/content/43007.html>

115. Фільц Б. Музичні цехи на Україні (XVI – XIX ст.). УМ. 1982. Вип. 17. С. 33–45.

116. Фрайт О. В. Фортепіанна спадщина як вияв психологічних рис особистості Миколи Лисенка. Часопис НМАУ ім. П. І. Чайковського. Київ, 2012. № 2 (15). С. 33–39.

117. Чекан Ю. Музикознавча компаративістика: від методу – до науки. Музикознавчі студії ін-ту мистецтв Волин. нац. ун-ту ім. Лесі Українки та НМАУ ім. П. І. Чайковського: зб. наук. праць. Луцьк, 2012. Вип. 10. С. 6–18.

118. Чекан Ю. Музична сфера сучасної культури: виміри та конфігурації. Наук. вісник НМАУ ім. П. І. Чайковського. 2020. Вип. 129.

119. Чекан Ю. Українська музика та прес більшшовізму. URL: <https://tyzhden.ua/ukrainska-muzyka-j-pres-bilshovyzmu/?fbclid=IwAR0P5xuv49btANyaWTnXBdUbXk6TyytEFaUILzBwNMkwnJuRCuzIVSrGz64> (доступ 08.01.2024).

120. Шевчук О. Ю. До проблеми дослідження давньоруських богослужбово-літургічних жанрів. Наук. вісник НМАУ імені П. І. Чайковського. Київ, 1999. Вип. 6. С. 54–65.

121. Шевчук Ол. Грецький наспів. Грецький розспів. УМЕ. Київ, 2006. Т. 1. С. 518–521.

122. Шевчук Ол. Жанри богослужбові. УМЕ. Київ, 2008. Т. 2. С. 72–77.

123. Шевчук Ол. Київський наспів. УМЕ. Київ, 2008. Т. 2. С. 387–391.

124. Шевчук Ол. Псалм, псалом. УМЕ. Київ, 2018. Т. 5. С. 488–495.

125. Шевчук Ол. Ще раз про українське народне багатоголосся (типи фактурного устрою). ПЕ. Київ: НМАУ, 2019. Вип. 14. С. 49–76.

126. Штерн Д. Відносини духовних пісень до літургії у східних слов'ян XVII – XVIII ст. Slovensko-rusínsko-ukrajinské vzťahy od obrodu po súčasnosť. Bratislava, 2000. С. 321–330.

127. Шуміліна О. Новознайдені духовні концерти Максима Березовського: джерела, авторська атрибуція, риси стилю. Kalofonia. Львів, 2014. Число 7.

128. Шуміліна О. Перехідні процеси в українській партесній музиці середини XVIII

ст.: автореф. дис. канд. мист. Київ, 2004. С. 169-197.

129. Юдкін-Ріпун І. Бортнянський як представник стилю перехідної епохи. Наук. вісник НМАУ. Київ, 2003. Вип. 24. С. 76-85.

130. Юдкін І. М. Неостилістичні течії в українській культурі ХХ ст. Українська художня культура: навч. посібн./ ред. І. Ляшенко. Київ: Либідь, 1996. С. 289–298.

131. Kuzminskyi I. On the influence of the Catholic musical culture of Lviv and Vilnius on partes polyphony at the end of the 16th and during the 17th centuries. Ars et praxis. 2016. Nr. 4. S. 11-32.

Система оцінювання

№ з/п	Контрольний захід оцінювання	Всього %
1.	Участь у обговореннях та доповнення на семінарах	15
2.	Конспект першоджерел, що допомагають глибше зрозуміти тему / есе на тему	15
3.	Презентація досліджень за обраною тематикою	15
4.	Відвідування лекцій	5
	Підсумкова контрольна робота	
5.	Екзамен	50
	Всього	100

Критерії оцінювання знань аспірантів

А (90-100 балів) – робота аспіранта, яка виявляє бездоганні знання з музикознавчих проблем. Враховується також виконання передбаченого програмою обсягу самостійної роботи.

В (84–89 балів) заслуговують знання аспіранта, що допускають незначні неточності стосовно концептуальних теоретичних аспектів. Враховується також виконання передбаченого програмою обсягу самостійної роботи.

С (74–83 балів) заслуговують знання аспіранта, що допускають певні неточності, помилки, неповноту аргументації щодо історико-теоретичних концептуальних аспектів, стану музикознавчих досліджень. При цьому також враховується виконання передбаченого програмою обсягу самостійної роботи й індивідуальних творчих завдань навчальної дисципліни «Українська музична спадщина: нові відкриття».

Д (66–73 балів) заслуговує робота аспіранта, в якій допущені грубі помилки, незнання навчального матеріалу в межах програми навчального курсу; при цьому також враховується рівень виконання передбаченого програмою обсягу самостійної роботи й індивідуальних творчих завдань навчальної дисципліни «Українська музична спадщина: нові відкриття».

Е (61–65 балів) заслуговує робота аспіранта, яка не демонструє розуміння суті теоретичних питань внаслідок невідвідування лекційних і практичних занять та несистематичного виконання передбаченого програмою обсягу самостійної роботи й

індивідуальних творчих завдань навчальної дисципліни «Українська музична спадщина: нові відкриття».

FX (21–60 балів) виставляється аспірантові, який не продемонстрував належного рівня знань навчального матеріалу в межах програми курсу «Українська музична спадщина: нові відкриття»; припустився грубих змістовних помилок, які свідчать про відсутність відповідних знань або їх поверховість; не виконав жодного самостійного та індивідуального завдання, передбаченого навчальною програмою; не вміє узагальнювати та аргументувати власну думку з теоретичних основ навчальної дисципліни. Аспірант може бути допущений до повторного складання іспиту.

F (0–20 балів) виставляється аспірантові, який не орієнтується в теоретичних питаннях навчального матеріалу в межах програми курсу; не виконав жодного самостійного завдання, передбаченого навчальною програмою; не відвідав жодного лекційного заняття, а тому обов'язково зобов'язаний повторно прослухати та вивчити навчальну дисципліну «Українська музична спадщина: нові відкриття».

Інклюзивне навчання

Навчальна дисципліна може викладатися для більшості здобувачів з особливими освітніми потребами.

Неформальна освіта

У межах вивчення навчальної дисципліни передбачається участь аспірантів у міжнародних та вітчизняних конференціях, конкурсах творчих робіт, круглих столах, відвідування культурно-мистецьких заходів.